

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/163/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010860
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123010860.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 29.05.2023, č. k. 8T/10/2023-294, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.05.2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.
II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný
A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom C.,
t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov,

odsudzuje

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 29.05.2023, č. k. 8T/10/2023-294 vo vzťahu k obžalovanému A. B. podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 23.02.2023, sp. zn. 9T/26/2018, právoplatný dňa 23.02.2023, vo výroku o vine, výroku o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 23.02.2023, sp. zn. 9T/26/2018, právoplatnom dňa 23.02.2023, rozhodol tak, že uznal obžalovaného A. B. za vinného, že

1.

hoci mu bola Obvodným oddelením PZ v Trnave uložená pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,- Eur, a to blokom evidenčného čísla 12056481 zo dňa 24.04.2017 za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, napriek tomu - dňa 05.01.2018 v čase o 13.23 hod. v Trnave na ulici Ferka Urbánka č. 11 v predajni PLANEKO Elektro odcudzil 1 ks USB nabíjačku značky Yenkee v hodnote 6,99 € takým spôsobom, že si predmetnú nabíjačku ukryl do vrečka bundy, ktorú mal na sebe oblečenú, následne sa presunul k pokladni, kde zaplatil za iný tovar, a to USB nabíjačku a USB kábel, v celkovej hodnote 20,- Eur, a následne sa s takto

ukrytou USB nabíjačkou značky Yankee presunul za pokladničnú zónu smerom k východu z predajne, kde sa rozozvučal alarm, načo bol zamestnancom predajne PLANEO Elektro OC MAX vyzvaný, aby sa vrátil, čo uposlúchol a z vrečka svojej bundy vybral 1 ks USB nabíjačky Yankee, ktorú odovzdal zamestnancovi predajne a následne potom, čo mu bolo zo strany zamestnanca predajne PLANEO Elektro oznámené, že bude privolaná hliadka Policajného zboru ušiel z predajne na neznáme miesto, čím spôsobil poškodenej obchodnej spoločnosti FAST PLUS, s.r.o. škodu v celkovej výške 6,99 €, - dňa 13.01.2018 v čase o 17:17 hod. v Trnave na ulici Vladimíra Clementisa, v predajni NAY a.s., v oddelení mobilných telefónov, pristúpil k uzamknutej vitríne so sklenenými dvierkami, tieto násilím ohol, čím ju otvoril a z nej vzal mobilný telefón zn. Iget BV 6000, IMEI:359711072708299, IMEI2: 359711072708307 v hodnote 130 Eur a mobilný telefón zn. Motorola MOTO E4, nezisteného IMEI čísla v hodnote 95 Eur, tieto skryl do batohu a z predajne odišiel bez zaplattenia tovaru, čím spôsobil spoločnosti NAY a.s., so sídlom Bratislava, Tuhovská 15, IČO: 35739487 škodu vo výške 225 €,

2.

dňa 19.04.2018 v čase okolo 12:20 hod. vonku na ulici pred rodinným domom na adrese D. E. XXX, odcudzil voľne odložený, neuzamknutý trekový bicykel zn. Specialized, model Rockhopper Pro, modelový rok 2017, VIN: F. v hodnote 550 Eur, čím spôsobil vlastníčkovi bicykla G. H., bytom D. E. XXX škodu vo výške 550 €,

teda

- v bode 1. prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a sčasti čin spáchal vlámaním,

- v bode 2. si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čím spáchal

- v bode 1. pokračovací prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g) Trestného zákona,

- v bode 2. prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to ho okresný súd odsúdil podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému: NAY a.s., so sídlom Tuhovská 15, Bratislava, IČO: 35 739 487, škodu vo výške 225,- € (slovom dvestodvadsaťpäť eur).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, D., škodu vo výške 550,- € (slovom päťstopäťdesiat eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, D., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor podaním zo dňa 02.06.2023 proti výroku o treste a obžalovaný podaním zo dňa 05.06.2023 a prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 09.06.2023 proti výroku o treste. Prokurátor podaním zo dňa 24.07.2023 vzal podané odvolanie späť, pričom prvostupňový súd uznesením zo dňa 10.08.2023, č. k. 8T/10/2023-307 vzal podľa § 312 ods. 4 Trestného poriadku na vedomie späťvzatie odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava, ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 29.05.2023, sp. zn. 8T/10/2023.

3. Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 26.07.2023 nasledovne (skrátene):

3.1. Trest, ktorý mu bol uložený, považuje za neprimeraný. Zdôrazňuje, že spôsob spáchania trestných činov nedosahuje žiadny prvok násillia a svojim konaním do hodnoty zdravia a života nijakým spôsobom nezasiahol.

3.2. S poukazom na charakter trestnej činnosti (majetková trestná činnosť) a súčasne zohľadňujúc, že je rodinne založený, má dve deti a manželku, o ktoré sa stará, má za to, že uloženie trestu odňatia slobody, osobitne vo vzťahu k už vykonávanému trestu odňatia slobody v dĺžke 18 mesiacov nepodmienečne, nie je primeraný.

3.3. K uloženiu trestu nedošlo v súlade so zásadami na ukladanie trestu, ak vydaným rozsudkom sp. zn. 9T/26/2018 zo dňa 23.02.2023 nedošlo k zrušeniu rozsudku sp. zn. 6T/20/17 zo dňa 11.01.2018, právoplatnému dňa 16.10.2019, z dôvodu, že spáchanie skutku dňa 05.01.2018 viažuceho sa k rozsudku sp. zn. 9T/26/2018 predchádzalo vyhláseniu pôvodného rozsudku sp. zn. 6T/20/17 zo dňa 11.01.2018, v ktorom bolo obžalovanému uložených 18 mesiacov nepodmienečne. Namiesto toho súd uložil ďalší nepodmienečný trest vo výmere 6 mesiacov bez zohľadnenia už vykonávaného trestu odňatia slobody,

resp. bez možnosti upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona. V tejto spojitosti tak súd aj v ďalšom prípade vydal dňa 14.04.2023 trestný rozkaz sp. zn. 8T/10/23, ktorým síce zrušil pôvodný rozsudok 9T/26/2018 zo dňa 23.02.2023, avšak zákonný nedostatok spočívajúci v pochybení pri ukladaní trestu vo vzťahu k rozsudku sp. zn. 6T/20/17 zo dňa 16.10.2019 už nenapravil a nenapravil ho ani napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 8T/10/2023 z 29.05.2023.

3.4. S poukazom na túto okolnosť, aj s dôrazom na predložený písomný sľub podľa ust. § 53 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, žiadal súd, aby postupoval v súlade s ust. § 44 Trestného zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu, a to z dôvodu, že trest uložený skorším rozsudkom v trvaní 18 mesiacov považuje, aj s ohľadom na charakter trestnej činnosti a nevyhnutnú ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia, za dostatočný.

3.5. Žiadal súd, aby pri ukladaní trestu vzhliadol výnimočnosť okolností tohto prípadu, ako aj osoby páchatelia a malej závažnosti trestnej činnosti, ktorá je prejednávaná a upustil od potrestania, resp. aby v zmysle aplikácie zásad na ukládanie trestu uložil, vychádzajúc z restoratívnej justície, alternatívny trest alebo trest na spodnej hranici trestnej sadzby aj s poukazom na pochybenie pri ukladaní trestu za predchádzajúci trestný čin; tomuto však nebolo vyhovené.

3.6. Nepovažuje za legitímne, keď dňa 29.05.2023 bol na hlavnom pojednávaní vyhlásený vyššie uvedený rozsudok, proti ktorému podal odvolanie proti výroku o treste, ktoré však z dôvodu absencie písomného vyhotovenia rozsudku do dňa 19.07.2023, kedy mu bol tento doručený, nemohol doplniť. Podľa ust. § 172 ods. 3 platí, že „rozsudok treba písomne vyhotoviť vo väzobných veciach najneskôr do 10 pracovných dní, v ostatných veciach do 30 pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia; ak ho zo závažných dôvodov nemožno v tejto lehote vyhotoviť, predseda súdu môže povoliť dlhšiu lehotu, najviac však dvojnásobok uvedených lehôt; o tomto súd upovedomí strany.“ K predĺženiu lehoty dochádza zo závažných dôvodov, t. j. v prípadoch, ktoré sa vyznačujú mimoriadnou skutkovou či právnou obťažnosťou (ide o prípady, kedy vo veci sú viacerí spoluobžalovaní, resp. v tom istom konaní sa pojednávajú viaceré skutky, či skutok je tvorený množstvom čiastkových útokov, na objasnenie ktorých sa vykonávalo rozsiahle dokazovanie a pod.), pre ktorú nemožno rozsudok písomne vyhotoviť v základnej lehote.

3.7. Priznaním viny naplnil okrem súdom zmienenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) aj poľahčujúcu okolnosť podľa písm. n) Trestného zákona. Túto skutočnosť odôvodňuje aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tdo 63/2016 z dňa 25.10.2016, ktorý uviedol, že ak súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku, rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, tak týmto postupom umožnil zjednodušený postup konania súdu a naplnil poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v napomáhaní pri objasňovaní trestnej činnosti podľa § 36 písm. n) Trestného poriadku, ktorú však súd v konaní nezohľadnil.

3.8. Navrhuje, aby odvolací súd po prejednaní odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 8T/10/2023 z dňa 29.05.2023 a rozhodol sám o primeranom treste.

4. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora. Poškodení sa na verejné zasadnutie nedostavili, pričom doručenie upovedomenia mali vykázané.

5. Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že uložený trest je primeraný a správny, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Obhajca na verejnom zasadnutí uviedol, že obžalovaný priznal vinu a skutky úprimne oľutoval. Je rodinne založený má dve deti, o ktoré sa musí starať matka a uloženie trestu, osobitne k už vykonávanému trestu 18 mesiacov, nie je primerané. Navrhuje zohľadniť uloženie 6 mesačného trestu a požiadať o jeho nenavyšovanie. Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí pridržiaval prednesu obhajcu.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, avšak z iných dôvodov ako uvádza obžalovaný.

8. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa) meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

9. Výrok o treste prvostupňový súd odôvodnil tým, že súd sa pri ukladaní spoločného a súhrnného trestu riadil zásadami na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, pričom pri oboch trestných činoch ide o totožný prečin krádeže s trestnou sadzbou 0-2 roky, t. j. obidva trestné činy sú rovnako prísne, a preto súd ukladal trest podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona. Súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a dve priťažujúce okolnosti, a to priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd dospel k záveru, že prevažuje pomer priťažujúcich okolností k poľahčujúcim okolnostiam (2:1), preto je potrebné pôvodnú trestnú sadzbu 0-2 roky postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona upraviť na novú trestnú sadzbu 8 mesiacov až 2 roky. Súd obžalovanému uložil nepodmienečný spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný. Súd v prospech obžalovaného zohľadnil skutočnosť, že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval, že urobil vyhlásenie o vine, ktoré je spojené s následkami ako neodvolateľnosť vyhlásenia a obmedzenie opravných prostriedkov, a tiež dlhší časový odstup 5 rokov od spáchania trestného činu, pričom nešlo o právne a skutkovo zložitú vec, a účel trestu je naplnený najmä vtedy, ak je trest spravodlivý a uložený včas. Súd v neprospech obžalovaného zohľadnil najmä jeho predchádzajúce odsúdenia a priestupky. Obžalovaný má v registri trestov 20 záznamov z obdobia rokov 1989 až 2023 (pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti 19 záznamov), ktoré sa týkajú najmä majetkovej trestnej činnosti. Obžalovaný už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody a dokonca bol v minulosti aj podmienene prepustený. Napriek týmto skutočnostiam sa opätovne dopustil trestnej činnosti, čo súd posúdil tak, že

obžalovaný má zjavne sklony k páchaniu trestnej činnosti a nejde u neho len o ojedinelé vybočenie z inak riadneho života. Obžalovaný má tiež v evidencii 5 priestupkov, z toho väčšina sa týka priestupkov proti majetku, teda druho-vo rovnakej protiprávnej činnosti, než za akú bol v minulosti aj právoplatne odsúdený. Skutočnosť v neprospech obžalovaného súd posúdil tak, že vylučujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody s poukazom na vyhlásenie o vine, pretože podľa názoru súdu by v prípade mimoriadneho zníženia trestu nebol naplnený účel trestu. Na druhej strane skutočnosť v prospech obžalovaného súd posúdil tak, že odôvodňujú uloženie trestu pri dolnej hranici trestnej sadzby. Z týchto všetkých dôvodov súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Ide o trest zvýšený o 2 mesiace oproti trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnej veci 9T/26/2018, voči ktorej súd ukladal spoločný a súhrnný trest. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 41 ods. 3 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorých spoločný/súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Súd s poukazom na tieto zákonné ustanovenia nemohol uložiť alternatívny trest, t. j. iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody, a zároveň pri nepodmienečnom treste odňatia slobody nemohol uložiť trest v nižšej výmere ako je 6 mesiacov, pretože práve nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov bol obžalovanému uložený v trestnej veci 9T/26/2018. Zákoná úprava jednoznačne vylučuje možnosť uloženia trestu domáceho väzenia v prípade obžalovaného v tejto trestnej veci, ktorú navrhovala obhajoba. Rovnako s poukazom na uvedené ustanovenia zákoná úprava nepripúšťa upustenie od potrestania (§ 40 Trestného zákona), nakoľko v prípade súhrnného trestu možno len upustiť od uloženia súhrnného trestu (§ 44 Trestného zákona), a v prípade spoločného trestu nemožno od jeho uloženia upustiť, nanajvýš možno uložiť spoločný trest v rovnakej výmere ako bol trest uložený skorším rozhodnutím. Pokiaľ obhajoba poukazovala na výnimočné okolnosti spočívajúce v starostlivosti obžalovaného o rodinu a jeho pracovné zaradenie, podľa názoru súdu nejde o výnimočné okolnosti, ktoré by neboli dané aj v iných obdobných prípadoch. Súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

10. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky relevantné dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Zároveň trest uložený obžalovanému považuje za primeraný. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, toto zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a vyplývajú z neho odpovede aj na odvolacie námietky obžalovaného. Na skonštatovanie správnoti záverov prvostupňového súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

11. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosť, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

12. Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému v súlade so zákonom. Prihliadal pritom ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery, pričom starostlivo a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona) a poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Základná sadzba, ktorá obžalovanému hrozila, bola stanovená pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona do 2 rokov. Pri prevahe príťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona sa u obžalovaného zvýšila dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu na 8 mesiacov.

13. Prvostupňový súd správne obžalovanému ukladal spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 23.02.2023, sp. zn. 9T/26/2018. Oba čiastkové útoky boli spáchané v krátkom časovom slede, a to dňa 05.01.2018 a 13.01.2023, medzi ich spáchaním nebolo obvinenému oznámení vznesenie obvinenia pre niektorý z nich, pričom práva

kvalifikácia predmetných trestných činov sa, z hľadiska trestnej sadzby, nezmenila (naďalej sa jednalo o základnú skutkovú podstatu trestného činu krádeže).

14. Prvostupňový súd taktiež správne konštatoval viacčinný súbeh medzi trestnými činmi uvedenými v bodoch 1 a 2 napadnutého rozsudku a správne aplikoval ustanovenie § 41 ods. 1 Trestného zákona (absorbčnú zásadu). Taktiež správne konštatoval, že medzi trestnými činmi, pre ktoré bol obžalovaný v tomto trestnom konaní uznaný za vinného, nie sú v súbehu s trestným činom krádeže, pre ktorý bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 11.01.2018, sp. zn. 6T/20/2017. Je tomu tak z dôvodu, že obžalovaný sa trestného činu v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava, sp. zn. 6T/20/2017 dopustil dňa 02.06.2017, pričom trestný rozkaz v tejto trestnej veci mu bol doručený dňa 16.11.2017, čím prišlo k prerušeniu súbehu medzi týmto trestným činom a trestnými činmi, pre ktoré je obžalovaný stíhaný v tomto trestnom konaní. Uvedené je zrejmé aj z chronologického prehľadu relevantných časových údajov pre posudzovanie uloženia spoločného a úhrnného trestu prvostupňovým súdom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Z tohto dôvodu súd nemohol upustiť od uloženia súhrnného trestu k rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.01.2018, sp. zn. 6T/20/2017, keďže sa nejedná o súbeh trestných činov, ale ide o recidívu.

15. Taktiež neboli splnené podmienky na upustenie od potrestania podľa § 40 Trestného zákona, pretože obžalovanému bol ukladaný spoločný trest, od ktorého uloženia nemožno upustiť, pretože podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona spoločný trest nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom (v tomto prípade miernejší ako 6 mesiacov). Z rovnakých dôvodov nebolo možné obžalovanému ukladať žiadny z alternatívnych trestov, či trest odňatia slobody podmiennečne odložiť.

16. Prvostupňový súd vo výroku o treste pochybil len formálne, keď obžalovanému ukladal súhrnný trest namiesto úhrnného trestu. Pri svojom závere o potrebe uloženie súhrnného trestu prvostupňový súd zohľadnil existenciu právoplatného rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 23.02.2023, sp. zn. 9T/26/2018. V tomto kontexte je však nevyhnutné uviesť, že tento rozsudok (ako celok) bol zrušený podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, popis skutku (čiastkového útoku) zo dňa 05.01.2018 bol prevzatý do skutkovej vety napadnutého rozsudku, pričom následná právna veta a právna kvalifikácia už zohľadňovala oba čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu a keďže v tomto prípade bol obžalovaný súdený ešte pre jeden trestný čin (zo dňa 19.04.2018) v rámci spoločného konania, mal súd v prípade súbehu formálne správne ukladať úhrnný trest, ktorý je zákonným trestom v prípade, ak sa vedie spoločné trestné konanie pre viac trestných činov, ktoré sú v súbehu. Ukladanie súhrnného trestu by prichádzalo do úvahy v prípade, ak by výrok o vine v rozsudku Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 9T/26/2018 zostal nedotknutý. Jeho zrušením v celom rozsahu však nastala situácia spoločného konania s tou výnimkou, že spáchanie skutku zo dňa 05.01.2018 nebolo potrebné dokazovať a popis skutku (právoplatný v inom trestnom konaní) sa prevzal do výroku o vine v tejto veci. Uvedené formálne pochybenie zakladá existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a dôvod na zrušenie výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

17. Prvostupňový súd nemohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, pretože s poukazom na prevahu priťažujúcich okolností bola dolná sadzba trestu odňatia slobody stanovená na 8 mesiacov, pričom súd prvého stupňa dospel k správne záveru, že mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, či už podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona alebo § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona u obžalovaného neprichádza do úvahy, a to pre absenciu mimoriadnych okolností prípadu či osoby páchatel'a (rodinné pomery obžalovaného, charakter trestnej činnosti nemajú výnimočný charakter) ako aj tú skutočnosť, že vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 19 krát súdne trestaný, by mimoriadne znížený trest odňatia slobody nebol spôsobilý dosiahnuť u obžalovaného účel trestu. Trest uložený obžalovanému na samej dolnej hranici trestnej sadzby možno považovať za mierny, a to aj v tom kontexte, že k navýšeniu už uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov prišlo len o 2 mesiace, a to napriek tomu, že ku skutku zo dňa 05.01.2018 pribudol ďalší skutok (čiastkový útok) zo dňa 13.01.2018 ako aj ďalší trestný čin krádeže zo dňa 19.04.2018.

18. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom obžalovaného, že z dôvodu jeho vyhlásenia o vine mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého

Súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu – objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych

okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova).

Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

19. Odvolacia námietka obžalovaného týkajúca sa dĺžky času písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku prvostupňovým súdom nie je relevantná pre výrok o treste, Napriek uvedenému odvolací súd v elektronickom registri zistil, že písomné vyhotovenie rozsudku bolo do registra nahraté dňa 04.07.2023 a toho istého dňa bolo aj elektronicky podpísané zákonným sudcom. Z uvedeného je zrejmé, že napadnutý rozsudok bol vyhotovený v zákonnej lehote 30 pracovných dní, pričom čas jeho doručenia obhajcovi závisí aj od činnosti trestnej kancelárie, poštových služieb a pod.

20. Rovnako správne okresný súd zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (odsúdenie Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 7T/61/2015) a do tohto stupňa stráženia bol odsúdený zaradený aj v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 9T/26/2018, ku ktorému súd ukladal spoločný trest (viď § 41 ods. 3 Trestného zákona).

21. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia a závery rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.